

et saadant Samarbejde ikke var ham fremmed. Der er vistnok faa, der tør driste sig til at paastaa, at der var en uimodstaaelig stærk Strømning i Befolkningen for at faa f. Eks. den Valgkredsordning gennemført, som vi da fik, eller f. Eks. for den Ordning af Alderdomsforsørgelses-spørgsmaalet, som vi da fik. Det var ikke Grundlaget for de Forhandlinger, der den Gang førtes mellem Tingene, at der var en uimodstaaelig stærk Strømning ude i Befolkningen for at faa netop disse Spørgsmaal løste paa den bestemte Maade, som det skete. Det er derfor ikke fuldstændig korrekt, naar det ærede Medlem vil tage Konseilspræsidentens Udtalelse til Indtægt, thi der er ikke Tale om den Slags Samarbejde, saaledes som jeg har forstaaet Konseilspræsidenten. Nej, det er det Samarbejde, der hviler paa det rigtige Grundlag, som ligger i den uimodstaaelige stærke Strømning i Befolkningen, der skal bære Kravene frem baade her i Tinget og ikke mindst oppe i det andet Ting. Og det var netop for at gøre det muligt at give denne uimodstaaeligt stærke Strømning i Befolkningen et bestemt, klart og uomtvisteligt Udtryk, at jeg gerne vilde, vi skulde naa til at faa en anden Form for Finanslovbehandlingen, en Form, hvorved det kunde lade sig gøre at finde et saadant Udtryk for denne Strømning, at ingen kunde tage fejl af det, og saaledes, at det kunde staa saa klart som muligt, hvorledes de forskellige Partier stille sig ikke alene overfor de Sager, der ligge for, men først og fremmest til den Fremgangsmaade, som den ærede Konseilspræsident synes mig saa klart og tydeligt har sagt er Ministeriets, en Fremgangsmaade, jeg tror, der slet ingen Grund er til at nære Tvivl om, vil bære et godt Resultat med sig.

Randløv: Paa Finanslovsforslagets § 18 II. A. 8. a. 2. er der til Smaaplantninger og Hegn opført en Bevilling paa 80,000 Kr., hvilket er 5,000 Kr. mere end for indværende Aar. For denne Bevilling vil jeg bringe den højtærede Landbrugsminister min varmeste Tak. Disse Smaaplantningsforeninger have i de senere Aar arbejdet under et stærkt økonomisk Tryk. Da Dalgas i sin Tid omkring ved Aaret 1880 fik disse Plantningsforeninger oprettede, var Forudsætningen den, at de skulle kunne tilbyde Medlemmerne Planter enten gratis eller til kvart eller halv Pris og derved animere til at plante. Man kom imidlertid temmelig hurtigt bort fra at yde Folk Planter paa de nævnte Betingelser, fordi

Midlerne ikke strakte til, men Foreningerne naaede for saa vidt deres Formaal, som Plantelysten tiltog i ualmindelig stærk Grad. Det var Dalgas' Tanke, som han udtrykte det, at „gøre Landet laadent“, og de naaede, som sagt, dette Formaal, men Midlerne vare ikke tilstrækkelige til at opnaa det oprindelige Formaal, idet Plantningsforeningerne kom til at arbejde under et stærkt økonomisk Tryk. Enten maatte de gøre Gæld, og det gjorde en hel Del af dem, eller ogsaa maatte de reducere Planterekvisitionerne eller ad anden Vej søge at skaffe sig Midler. Følgen har nu været, at Planterekvisitionerne i de senere Aar ere tagne af, fordi Foreningerne ikke kunde faa opfyldt det, som oprindeligt var deres Tanké. Det er nu mit Haab, at den forøgede Bevilling maatte kunne bidrage til, at disse Foreninger, hvis Formaal sikkert alle regne for at være udmærket godt, kunne komme ud over de økonomiske Vanskeligheder.

Et andet Spørgsmaal, jeg gerne vilde henstille til det høje Tings og særlig den højtærede Trafikministers Overvejelse, er, om der ikke kunde træffes nogen Bestemmelse til at sikre mod Tab ved de Brande, som foraarsages ved Gnister fra Lokomotiverne, hvilket jo er meget almindeligt i de senere Aar. Der er i de senere Aar anskaffet Lokomotiver af en ny Type med lavere Skorstene, hvad der har haft til Følge, at Brande fra Togene ere blevne adskilligt hyppigere. Statsbanerne lade jo tidt Baneskraaningerne overgro med Lyng og anden letfængelig Vegetation; derfra forplantes Ilden saa til nærliggende Plantager, Kornmarker eller andet, der kan tændes af Gnister fra Togene. Nu forekommer det mig, at det er urigtigt, at Enkeltmand skal udsættes for Tab som Følge heraf. Jeg finder, at det vilde være billigt og retfærdigt, om Statsbanerne i saa Tilfælde ydede Erstatning. Men i de allerfleste Tilfælde ydede Banerne at yde en saadan Erstatning, og det vilde forekomme mig ret rimeligt, om der blev truffet Bestemmelser i saa Henseende. I alle Tilfælde mener jeg, at man kunde stille denne Fordring til Statsbanerne, at de holde Baneskraaningerne og de Arealer, de undertiden eje i Nærheden af Banerne, fri for en Vegetation, som er Leder for Ilden fra Toget.

Det ærede Medlem for Maribo Amts 4de Valgkreds (K. Bjerre) omtalte for nogle Dage siden Loven om Menighedsraad og udtalte da, at Indførelsen af disse Raad var en historisk Begivenhed. Det